

تکرار مدل موفق مبادله جیسون رضاییان؛ در ازای ژئو وانگ، هم دکتر سلیمانی آزاد شد و هم به ژاپن اجازه داده شد و وارد مبادلات جدید اقتصادی با ایران شود

باج سامورایی ترامپ

چگونه شوخی های رهبران غربی با رئیس جمهور آمریکا باعث قهر ترامپ از نشست هفتادمین سالگرد امضای پیمان آتلانتیک شمالی شد؟

سوژه دار و دسته ناتو

در شدت سرگیجهها و اختلافات داخل ناتو همین بس که تقریباً معضل خروج احتمالی ترکیه از این پیمان که خطر دومینوی فروپاشی آن از سمت شرق را در پی دارد در نشست اخیر به فراموشی سپرده شده بود.

۵ سال پیش بود که در مراسم پایانی اجلاس ناتو در ترکیه، نمایندگان کشورهای عضو از جمله همین دبیر کل فعلی استولتنبرگ، همه پروتکل های عضو پیمان را به کناری نهاده و در حالت مستی به پایکوبی دسته جمعی پرداخته و ترانه ای برای پیروزی خواندند. این بار در لندن اردوغان با هم با فضایی غیر دیپلماتیک در اجلاس ناتو مواجه شد اما فضایی سبک گونه نه حماسی.

طرفه آنکه ترکیه به عنوان آسیایی ترین کشور عضو پیمان امنیتی فراتلانتیک، یدی طولاً در طنز و فکاهی دارد و اصلاً ترکها شخصیت ملاصرالدین را متعلق به خود دانسته و هر ساله جشنواره بین المللی طنز و کاریکاتور به همین نام برگزار می کنند. اما هفته پیش در هتل گروو لندن، کشور ملاصرالدین، جناب رجب طیب اردوغان با آن ظاهر غلط انداز و گره کراوات ناپوش و چهره ای که باب دندان کاریکاتور سیستلماست، در زمینه نمک ریختن در مقابل هم تانیا مویور خود بور بور شده بود رئیس جمهور ترکیه به شکلی بی سابقه، جزو معدود شخصیت های جدی در جمع رهبران ۲۹ کشور عضو پیمان آتلانتیک شمالی به نظر می رسید. او با توپ پر به لندن رفته و قبل از رسیدنش نیز اتهام همدستی رژیم فرانسه با تروریست های داعش را با مانوئل مکررون و شوک اولمه خرید سلیمان های موشکی مدرن در روس ها را حواله دونالد ترامپ کرده بود. اما اردوغان که با تاکتیک عصبانیت با هدف طبلکاری آمده بود وقتی دید در حلقه زندان ناتو، آتش شوخی و شنگی چنان شور شده که دونالد ترامپ، تنها و مهم ترین حامی اش هم به سخره گرفته شده، ترجیح داد خود نیز نشست ناتو را بی اعتبار و جلسه اش با هم تانیا خوانده می شود، دشمنان سرشناس اما ناشناخته را به شکل کاملاً خصوصی برگزار کند، البته به نظر می رسید ملاقات او با ترامپ پشت درهای بسته از اول هم هیچ ارتباطی با دغدغه های اروپا و آمریکا نسبت به چرخش آنکارا به شرق نداشت و چیزی نبود جز دنباله سلسله مذاکرات اخیر این دو در واشنگتن بر سر منافع خودشان.

او چهارشنبه پیش لندن را در حالی ترک کرد که رهبران پرگامتیک غربی، اصول ماکیاولیستی را به کناری گذاشته و راه و رسم ملاصرالدین را دنبال می کردند.

اولیه ناتو رنگ می یازد. فحواً این پیمان مبنی بر اینکه حمله به یک عضو ناتو، حکم تهدید برای همه اعضا داشته و آنها موظف به دفاع جمعی در مقابل نیروی مهاجم هستند، در واقع چیزی جز درخواست استمداد بازار مشترک اروپا از ایالات متحده در مقابل خطر نفوذ کمونیسم و تهاجم ارتش سرخ در روزگار جنگ سرد نبود. کشورهای اروپای غربی و کانادا در سال های پس از جنگ دوم جهانی در حقیقت از آمریکا قول گرفته بودند که در مواجهه با بلوک شرق، نقش برادر بزرگتر و فرمانده ارشد را در سازماندهی جهان سرمایه داری ایفا کنند.

کافی است به دستورکار جشن تولد ۷۰ سالگی این سازمان پیر نیمه نگاهی بیندازیم تا بیش از پیش متوجه تعبیر تاریخی مکررون شویم. در چنین شرایطی فقط سر فاقده مغز ناتو – سر پیکره رئیس جمهور آمریکا – و رهبران معدود کشورهای اروپای شمالی و شرقی مثل لهستان و نروژ، دانمارک یا لتونی بود که به تعبیر پر آب و تاب پنس استولتنبرگ، دبیر کل دانمارکی در نشست خبری مشترک با ترامپ از قدرت نظامی بی سابقه سازمان در مرزهای شرقی اش با روسیه بوزخند زد. انگیزه خبیثانه سرمایه داری که ناتو را به چنین ارتش خود برای اشغال تدریجی کل کره زمین می نگرده، باعث شده این سازمان از ۲ دهه پیش دایره فعالیتش را تا عمق خاورمیانه و حتی فلات پامیر (افغانستان) در یک قدمی مرزهای ایران، چین و هند توسعه دهد. این توسعه طلبی نظامی افراطی باعث شد به رغم با برجا ماندن تهدید خرس سیبری در شرق، دشمنان بزرگ دیگری نیز وارد فهرست تهدیدات رسمی سال ۲۰۱۹ این سازمان شوند. طبق دستورالعملی که هفته گذشته در اختیار ۲۹ عضو ناتو – که همین روزها منتظر ورود مقدماتی به عنوان سسی امین عضو هستند – قرار گرفت آنها باید چین، توسعه انقلاب اسلامی در خاورمیانه (به محوریت ایران)، طیف وسیعی از آنچه خطر ژئوراستی خوانده می شود، دشمنان سرشناس اما ناشناخته سایبری و طیف وسیعی از گروه های معترض داخل اروپا و آمریکا را نیز علاوه بر روسیه، تهدید تلقی کنند. جالب تر اینکه ناتو رسماً رسماً شوخی را با افکار عمومی باز کرده و گفته که از این پس جبهه پنجم خود را در فضا می گشاید!

در حالی که مسأله همیشگی سازمان پس از ۷ دهه حل نشده و تازه کلیوس روسیه قدرتمند بازگشته، مسائل برون تر دیگری نیز اضافه شده اند که برخی از آنها مثل چین به هیچ عنوان ماهیت نظامی ندارند بلکه صرفاً در چارچوب جنگ اقتصادی ترامپ می گنجند.

رجاله انگلیسی و آلمانی، «ترزا می» و «انگلا مرکل» درباره آینده همکاری های نظامی و امنیتی دوسوی اقیانوس اطلس انجام داده و مقتدرانه به واشنگتن بازگشته بود، امسال مشخصاً دمش را روی کولش گذاشته و از جزیره به کاخ سفید، آخرین سنگرش در غرب آتلانتیک عقب نشینی کرده؛ در حالی که کمی آن طرف تر در سوی دیگر خیابان پنسیلوانیا، بر فراز تپه اعظم، دموکرات های کنگره ساعتی پیش از بازگشت رئیس جمهور از اروپا، پرونده او را در کمیته قضایی خانه نمایندگان، یعنی آخرین ایستگاه روند استیضاحش به جریان انداخته بودند.

این شوخی ها به قدری جدی تلقی شدند که در دوسوی اقیانوس اطلس، رسانه های شرقی غرب که خود دهه هاست رسانه های ناتو خوانده می شوند، این بار تلاش برای روتوش کردن ماجرا به خرج ندادند و از همان نخستین لحظات پس از واپارال شدن سوژه های ترامپی، بشدت نسبت به آنچه در بطن این سازمان می گذرد ابراز نگرانی کردند.

جان کریس، تحلیل نویس برجسته روزنامه انگلیسی گاردین نخستین کسی بود که با اشاره به ترک اجلاس توسط ترامپ پیش از کنفرانس مشترک مطبوعاتی پایانی رهبران حاضر، از عنوان «فرار از ناتو» در تیتراژ مقاله اش استفاده کرد. او نوشت: «متحدان، ترامپ را دست انداختند. او از هتل بیرون آمد و به زمین گلفی در همان حوالی منطقه واتفورد رفت و بعد هم مذاکرات لندن را پیش از موعد ترک کرد... برای نخستین بار در حافظه زنده ما، یک رئیس جمهور آمریکا زبانش بند آمده بود». روزنامه «هترو» انگلیس هم تیتراژ زد: «ترامپ تروش کرد و به خانه بازگشت».

«آنی کارنی» و «کیتی راجرز»، فرستادگان ویژه روزنامه نیویورک تایمز نیز نخستین گزارشگرانی بودند که فاش کردند، ترامپ مشخصاً به خاطر پیچیدن فیلم جوک ترودو درباره او آنچنان عصبانی شده که عنان از کف داده و بعد از گرفتن بقیه خصم کانادایی در حالی بین شوخی و جدی، سالن اجلاس را ترک کرده تا به واشنگتن بازگردد. بی بی سی که پیش از آغاز نشست، در گزارشی از بروز دستبندی های جدی میان رهبران ناتو پیش از گهی داده بود، بعد از آن کنایه زد که حالا با سنگربندی هایی علیه یکدیگر در طول یک جبهه خاکریز مواجهیم.

پیمان آتلانتیک شمالی اساساً فسیلی از عصر یخبندان جنگ سرد است که برای چندین دهه موجودیتش به عنوان بدل غربی پیمان ورشو میان اقمات اتحاد جماهیر شوروی و پیمان میا می کرد اما حالا با چنین تعارضاتی، خصم مشترک بیرونی جایش را به خطر شورش درونی داده و طبیعتاً معنا و مفهوم

روز اجلاس، کمتر با ترامپ در یک قصاب دیده شود. جانسون حتی مشتاقانه در کودتای تسمسخر رئیس جمهور آمریکانیز شرکت کرد که با نقش آفرینی «جانستین ترودو» بی جذاب تبدیل به مشهورترین صحنه این همایش شد. نخست وزیر جوان کانادا که پس از پیروزی در انتخابات ماه گذشته بر متحد ابر محافظه کار ترامپ در کشورش، اعتماد به نفس زیادی به دست آورده، علاوه بر اینکه از فشار آمریکا برای افزایش بودجه نظامی کانادا و پرداخت حق عضویت بیشتر به ناتو ناراحت بود، در عین حال می خواست توهین اخیر رئیس جمهور آمریکا را که او را به «دورویی» متهم کرده بود تلافی کرده باشد. او وسط روده درازی های مرد بانکی در سالن همایش، نقش شومن را در میان گندهای متشکل از مکررون، جانسون و مارک روت نخست وزیر هلند بازی کرد و با اشاره معنادار به ترامپ، لطیفه ای تعریف کرد: «می دانید او چرا دیر کرده؟ چون قبل از اینجا یک منبر ۴۰ دقیقه ای دیگر داشت!»

ساعتی بعد فیلم این گندها با ترند #تسمسخر ترامپ در اجلاس ناتو، کل توئیتر را برداشته بود. این مسأله واکنش خشمگینانه رئیس جمهور توئیتری ایالات متحده را چه روی گوشی همراهش و چه به صورت رودرو با ترودو در سالن اجلاس به همراه داشت. اما به نظر می رسد این مشتکی از خروار بوده است. ترامپ به وضوح به سوژه تسمسخر رهبران غربی تبدیل شده بود. حتی دونالد توسک، رئیس لهستانی کمیسیون اروپا که یک آمریکا گرای دوآتشه است تلاش کرد از این کارناوال جا نماند. او تصویری از خود مربوط به نشست جی ۲۰ سال ۲۰۱۷ را توثیق کرد که در آن دستش را همانند هفت تیر پشت ترامپ گرفته است.

نخست وزیر پیشین لهستان در توضیح این عکس توهین آمیز نوشت: «به رغم همه تلاطمات فعلی، دوستی فراتلانتیکی مان باید پابرجا بماند». اما روزنامه دلی اکسپرس پیام توسک به ترامپ را چنین تعبیر کرد: «تو یک ردل ناچیز کوچک هستی!»

این شند که به قبول نیویورک تایمز، ایرفورس وان – هواپیمای ویژه رئیس جمهور آمریکا – که روز سه شنبه سوم دسامبر فرشته نجات ترامپ برای فراغتی ۴۸ ساعته از جهنم استیضاح و استنطاق واشنگتن محسوب می شد، روز چهارشنبه چهارم دسامبر مرکبی شد برای فرار زودتر از موعد مقرر او از جهنم شمرساری و تحقیر در محل زندان ناتو. ترامپ برای دومین سال بیابمی مهم ترین نشست امنیتی با متحدان غربی اش را نیمه کاره رها کرد و به کاخ سفید بازگشت اما اگر پارسال او این کار را از موضع قدرت و بویزه در جهت به هیچ انگاشتن دیدگاههای مخالف ۲

علی آران: جمع شان جمیع بود. همه آنها می که آمده بودند تا پیرمرد ۷۳ ساله بانکی را دست بیندازند و حساب های شان با درشت گویی ها و یکدنگی های او در جاهای دیگر را اینجا در حومه شمالی لندن تلافی کنند.

بر خلاف اجلاس پیشین اعضای پیمان آتلانتیک شمالی، این فعالان ضد جنگ، مخالفان جهانی سازی و سبزه را طرف اطراف محل برگزاری اجلاس نبودند که متک بار رئیس جمهور ایالات متحده می کردند. برعکس، چالش اصلی در خود محل نشست، داخل هتل گروو واتفورد بود؛ جایی که در مراسم ۷۰ سالگی ناتو، ناتو، ناتو ترین سیاسیون غرب در هر گوشه ای گنده می کردند تا در گوشی و زیر جلکی، جلوی دوربین یا پشت دوربین، رو در روی ترامپ یا پشت سرش، او را مفتضح کنند؛ کسی را که نه تنها سکان فرماندهی علیه ارشد این تشکیلات در معرض انقراض بازمانده از عصر یخبندان جنگ سرد را به عنوان رئیس جمهور آمریکا در اختیار دارد بلکه «مادر خرچ» آن نیز هست. می توان گفت آنها سر بزرگترین ائتلاف نظامی تاریخ را هدف گرفته بودند، سری که البته به وضوح از تنه جدا بود. ماه پیش اماتونل مکررون گفته بود ناتو دچار مرگ مغزی شده است و ترامپ در راه این نشست حرف های همتای فرانسوی را تقبیح کرده بود اما هفته پیش واشنگتن بلکه یک شورش نه چندان دیپلماتیک علیه اصل قائل به وجود مغز در رأس آمریکایی سازمان نبودند. در حقیقت آنچه در هتل گروو رخ می داد، نه شوخی و شنگی نامتعارف سران کشورهای همپیمان و واشنگتن بلکه یک شورش نه چندان دیپلماتیک علیه نقش رهبری ایالات متحده در جهان غرب بود. نشان به آن نشان که همه شوخی های لفظی و دستنی جشن ۷۰ سالگی ناتو در روز چهارم دسامبر، فقط و فقط متوجه یک نفر بود. حتی بوریس جانسون، اشیهانس به ترامپ در جهان سیاست و تنها رئیس دولت در یک کشور مهم غربی که دست کم در سیاست توری پوپولیستی و برخی رویکردهای راستگرایانه اشتراکاتی با تاجر نیویورکی دارد، به وضوح از اینکه در آستانه انتخابات حیاتی ۱۲ دسامبر بریتانیا، در پایتخت پذیرای فامیل دور انگلوساکسون دردرساز خود باشند ناخرسند بود. اینکه نشست امسال با همه خاص بودنش به خارج از لندن تبعید شده، هیچ دلیلی نداشت جز اینکه دولت محافظه کار انگلیس نمی خواست در آستانه انتخابات حیثیتی، بهانه ای برای اظهارات بزرگ در لندن بدهد و اینگونه با دست خود افکار عمومی متفرغ از ترامپ را به سمت حزب کارگر و رهبر محبوبش «جرمی کوربین» هل دهد.

این دلیل استقلال سرد جانسون از میهمان آمریکایی اش بود و اینکه تلاش می کرد طی ۲

تیتراهای امروز

«وطن امروز» از پیش بینی دقیق و هشدارهای رهبر انقلاب در سال گذشته نسبت به نتایج دل بستن به اروپا گزارش می دهد

حکایت خشت و آینه

گزارش «وطن امروز» از طراحی علیه جریان مقاومت عراق بعد از استغای عادل عبدالمهدی

توطئه تخریب حشد الشعبی

فيلم سینمایی علاءالدین چگونه منقورترین شخصیت جهان عرب را به بازی گرفت

بن سلمان اسیر چراغ جادو

نگاه روز

خدا کند این سکوت از سر رضان باشد!

محمد حسین مهدوی زادگان

نشست ایران و اعضای ۴۰۱ در وین برگزار شد. ظاهراً در این نشست، به رغم پیش بینی های صورت گرفته از سوی تحلیلگران مسائل بین الملل و حتی اخبار برخی رسانه های غربی مانند «رویترز»، ترونیکی اروپایی فعال سازی «مکانیسم ماشه» را در دستور کار خود قرار نداده و حتی در این باره تهدیدی را نیز متوجه موجودیت توافق هسته ای نکرده است. این در حالی است که وزیر خارجه فرانسه ۱۰ روز قبل در اظهاراتی جنجالی، از احتمال فعال سازی مکانیسم ماشه توسط ۳ کشور اروپایی خبر داده بود. «ژان ایو لودریان» در سخنرانی خود در پارلمان این کشور با اشاره به اقدام ایران در کاهش تعهداتش در برجام که هر ۲ ماه یک بار اعلام می شود، گفت: «پاریس در حال بررسی اعلام مکانیسم حل اختلاف در این توافق موسوم به «مکانیسم ماشه» است.»

«مکانیسم ماشه» در بندهای ۱۱ و ۱۲ قطعنامه ۲۳۳۱ شورای امنیت سازمان ملل متحد گنجانده شده است. بر این اساس، اگر یکی از اعضای دائم شورای امنیت مخالف ادامه تعلیق تحریم ها (و اساساً مخالف برجام) باشد، می تواند با استفاده از حق وتوی خود، تحریم ها را علیه ایران بازگرداند.

هم اکنون نشست ایران و اعضای ۴۰۱ در وین برگزار شده و به اتمام رسیده است. «مانوئل مکررون»، «انگلا مرکل» و «بوریس جانسون» به عنوان سران ۳ کشور اروپایی به همراه وزرای خارجه خود، مستقیماً تحلیل یا موضعی درباره این نشست ارائه نکرده اند. با این حال هلگا اشمید معاون مسؤول سیاست خارجی اتحادیه اروپایی در پیامی توئیتری تاکید کرده است: «ریاست جلسه کمیسیون مشترک برجام را به عهده داشتیم. درخواست زیادی برای اجرای کامل توافق هسته ای و قطع روند منفی اخیر مطرح شد. ما برای حفظ برجام مسؤولیت جمعی داریم. از همه طرفها خواستیم مسأله را به پایتخت های شان گزارش دهند چون به تلاش های شدید همه طرفها نیاز است.»

فراز از آن، دفتر سیاست خارجی اتحادیه اروپایی که اخیراً «ژوزف بورل» ریاست آن را عهده دار شده است، در بیانیه خود درباره نشست کمیسیون مشترک برجام، به تکرار مواضع اروپایی درباره برجام، انتقاد از خروج غیرقانونی آمریکا از این توافق و تحریک آنها درباره سازو کار موسوم به «پنسکس» پرداخت و البته از گام های ایران برای کاهش تعهدات برجامی خویش انتقاد کرد!